

GORSZĄCY (8) *part praes act*

o prawdopodobnie jasne (tak w gorszyć).

sg m D gorsząc(e)mu (1). ◇ n N gorsząc(e) (2). ◇ pl G gorszących (5).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVIII w. s.v. gorszyć się.

Dający zły przykład, demoralizujący; *mali exempli Cn (8)* : [obrzezować winnicmy są] wízy áby prozności łow nie potrzebnych y gorzących nie słucháiąc swobodnymi ná łowá Bożego przyięcie zołtawali *SkarŻyw 3*; Oko nas gorzące ma być wyrwane. *WujNT Aaaaaa3*, 155.

a. W funkcji rzeczownika; *mali exempli homo, diri auctor exempli Cn (5)* : Zgorżenia być mufzą: ále biádá gorzącemu. *WujNT Luc 17 arg*; Gorzących skaranie. [...] Gorzących nas oddalenie. *WujNT Yyyyy3v [idem] 76 marg [2 r.]*.

Cf **GORSZYĆ**

ZCh